

ere tilstede, og det ærede Medlem har selv bemærket, at det var ham ligegyldigt, at det ikke kom an paa den onde Villie, men at det vilde være forfeert, naar Staten beholdt en Embedsmand, hvis feilagtige Opfattelse af Forholdene maatte berøve ham Folks Agtelse og Tillid. Ja, jeg erkjender ogsaa, at Staten ikke bør beholde den Embedsmand, som uden Svig, uden Mislighed viser en urigtig Opfattelse af Forholdene, og jeg antager ogsaa, at Ministeriet er gaaet ud fra denne Betragtning, thi, førend der forelaa nogen Ansøgning fra den Paagjældende, havde der været Tale om hans Entledigelse. Den Minister, som har meent, at denne skulde gives, er altsaa netop gaaet ud fra, at der ikke forelaa Misligheder, som kunde bringe ham ind under § 6 i Pensionsloven, men at hans Forhold i det Hele var saaledes, at Regjeringen ikke kunde være tjent med at beholde ham, og han har da anvendt § 1, der ogsaa omtaler Svagelighed. Jeg vil imidlertid ikke forbyde mig i Betragtninger over, hvilken Svaghed der kunde være Tale om at tage Hensyn til hos Kammerherre Bretton.

Jeg har saaledes udtalt det, jeg troede maatte være hensigtsmæssigt paa Grund af mit tidligere Forhold som Justitsminister til en Deel af Sagen, og jeg skal endnu kun tilføje mig een Bemærkning. Et Mindretal vil, at Thinget skal nægte Pensionen. Den ærede Ordfører for Udvalget har allerede bemærket, at dette ikke vil kunne lede til et praktisk Resultat, og det kan det ganske vist ikke; thi, kommer Spørgsmaalet for Domstolene, ville disse tillkjende den Paagjældende den Pension, der er ham tillagt ved kongelig Resolution, og der vil kun være en ringe Tvist i de to Alternativer, som den ærede Rigsdagssmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Udler) opstillede, og som han fremsatte i Udtryk, som jeg vel skal vogte mig for at gjentage. Jeg vil tilbagelade i Thingets Erindring, at vi allerede for 4 å 5 Aar siden have haft Bevist paa, hvorledes Domstolene fortolke Pensionslovens § 6 med Hensyn til Embedsmænd, som man har troet, det var rigtigere at behandle efter denne Paragræf paa Grund af Misligheder, og det netop paa Grund af Misligheder i

Embedsførelsen. Jeg troer, at Resultatet af Sags Anlæg i dette Tilfælde vilde være utvilsomt, og ligesaa utvilsomt er det, at man vilde komme ind paa en ganske besynderlig Veje ved nu at ville nægte den tilstaaede Pension og derved tilveiebringe denne i saa høi Grad, mildest talt, forunderlige Conflict imellem, hvad der blev vedtaget i Finantsloven, og hvad der er afgjort ved kongelig Resolution. Det er vist, og det er, at med Hensyn til Forhold, som nærme sig det, vi have omtalt, maa det staa klart for Enhver, at Pensionslovens § 6 er en høist uheldig Bestemmelse. Skal denne Paragræf ikke blive en stadig kilde til Conflicter, til Indgreb fra Domstolenes Side i Regjeringens Ret til at entledige efter § 6, idet Domstolene bagefter underkjende Regjeringens Myndighed til en saadan Foranstaltning, der fra Regjeringens Side kan være grundet i Forhold, der bevæge sig indenfor en snevrere Kreds, saa vil en Forandring af denne § 6 være aldeles nødvendig.

Formanden: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Udler: Ja, det glæder mig, at den høitæredede Formand har givet mig Ordet for en personlig og ikke en kort Bemærkning; thi min Bemærkning vil ikke blive ganske kort. Den ærede Taler foran mig (Cassé) har efter min Mening tilbeels beffjæstiget sig for meget med mig og tilbeels trods sin skarpe, juridiske Opfattelse ingenlunde hørt, hvad jeg har udtalt, og blandet sammen, hvad jeg vogtede mig for at blande sammen, nemlig at være Klager og Dommer paa eengang. Jeg vilde ønske, at jeg parlamentarisk havde staaet for en saa mild Dommer som den, Kammerherre Bretton har fundet i det ærede Medlem. Jeg troer ikke engang, at jeg har gjort mig skyldig i, hvad jeg indrømmer, at jeg ofte gjør, naar man sætter en Sag for meget i den mørke rolige Skygge, da at lade det stærke Lys falde for meget ind paa den. Jeg veed, at jeg idag ikke har haft Grund til at fremsætte Sagen i for varmt et Lys eller til at bruge for stærke Udtryk; thi jeg har ikke den Ære at kjende Kammerherre Bretton hver-